

Ceylan Işın Koryürek

ÇALGICI KEDİLER

Resimleyen:
Ekinsu Kocatürk

Sevgili okurlar,

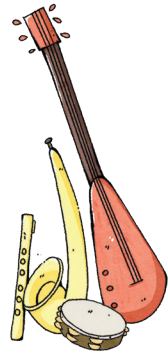
Bir gün sokağımdaki kedilere yine mama koyarken, büyük bir mama kavgasının içinde buldum kendimi. Önündeki mamaları paylaşmak istemeyen kedi, yanına yanaşan arkadaşlarını bir hışımla kovdu. Arkalarından da bir ton laf söyledi. Diğerleri de ona söylendi. “Bir mama için değer mi arkadaşlığınızı bozmaya, yapmayın böyle,” dedim. Ama anlamamış gibi baktılar bana. Ben de kıyamayıp diğerleri için ayrı bir köşeye mama koydum. Neyse ki kavgaya bitmişti. Ama benim için yeni bir hikâye başlamıştı.

O gün fark ettim ki aslında dışarıdan bizim sadece sokak kedisi olarak gördüğümüz bu kedilerin de kocaman bir dünyası vardı. Onlar da bizim gibi birbirlerine darılıyorlar, barışıyorlar, üzüyorlar, seviniyorlar, sinirleniyorlar ya da haksızlıklara uğruyorlardı. Hatta kim bilir belki onların da hayalleri var, gerçekleştirmek istedikleri. Umuyorum kedilerimin bu yolculuğu sizi de güldürür, düşündürür, farkındalığınızı geliştirir, ruhunuzu zenginleştirir ve hayal dünyanızı renklendirir. Ve en önemlisi, **hayallerin gerçekleşmek için var olduğunu** hatırlatır!.. ☺

Sevgilerimle,
Ceylan Işın Koryürek

1. BÖLÜM

Hayatın Sürprizleri, Oluşturdu Çalgıcı Kedileri

Mükemmel Latin ezgilerini duyar duymaz başını kaldırdı Princessa. Müzik aşkıyla çarpan kalbi, onu melodilerin duyulduğu odaya götürdü. Sahibi Bayan Violeta parmaklarını gitar tellerinden ayırmadan gü-lümsedi kedisine. Princessa mırıldanarak ve patilerinin uçlarında dans ederek eşlik etmeye başladı sahibine.

Kendini sahnede hayal ediyordu. Müziğin akışına kapılıp mırıldanarak dans etmek, şu hayatta en çok sevdiği şeydi. Tabii ki balıklı mamadan sonra!

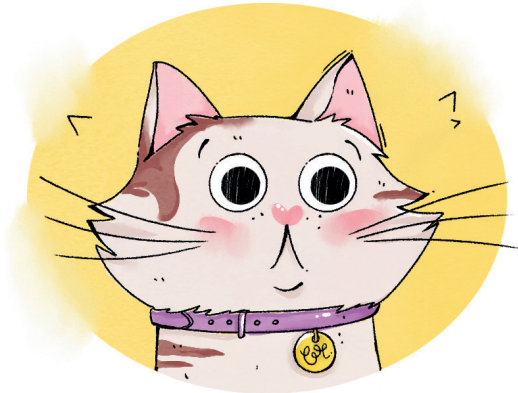
Princessa, kardeşleri ve sahibi Bayan Violeta ile İspanya'da, küçük, renkli evlerin olduğu şirin bir kasabada yaşıyordu. Tıpkı adının anlamı gibi, prensesler gibi bir hayat sürüyordu. Yediği önünde yemediği arkasındaydı. Uykusu geldiğinde sıcacık yatağında uyuyan, pislendiğinde yıkanan, tüyleri taranan, çok iyi bakılan bir kedi-ydi. Fakat bir gün hayat onu öyle bir yola sürükledi

ki artık kendi patileri üzerinde durmayı öğrenmesi gerekecekti.

Bayan Violeta'nın kedileriyle birlikte uçakla İstanbul'a geldiği gün, Princesa'nın hayatında yepyeni bir sayfa açıldı. Uçakta bütün kedilerle aynı yerde seyahat eden Princesa, onun tıpatıp aynısı olan başka bir kediyle göz göze geldiğinde ilk önce aynaya baktığını zannetmişti.

Üstelik tıpkı onun gibi beyaz üzerine kırmızı desenleri olan bu kedinin taşıma çantasında da "Princesa" yazıyordu. Bu sadece koca bir tesadüftü. Ancak bu tesadüf, onu hiç bilmediği İstanbul sokaklarına sürükleyecekti. Çünkü yolculuktan sonra uçaktan indiklerinde Bayan Violeta fark etmeden diğer kediye almıştı. Princesa hiç tanımadığı bir araca bindirilirken diğer Princesa, Bayan Violeta'yla birlikte uzaklaşmıştı. Princesa, sahibi-

nin arkasından patileriyle taşıma çantasının kapağına vurup bağırsa da sesini duyuramadı.

Böylece, yabancı bir arabayla ve hiç tanımadığı bir aileyle, bilmediği yollarda ilerlemeye başladı. Çok korktu Princesa, taşıma çantasının içine sinip bekledi. İspanya'da yaşayan büyük halalarından dönen bu aile, yaşlandığı için artık kedisine bakmakta zorlanan halanın kedisini sahiplenmişlerdi. Ama bu kedinin o kedi olmadığından elbette habersizlerdi.

Princesa, yanında oturan saçları iki yandan örülmüş küçük kızla göz göze geldi. Küçük kız, sırtarak Princesa'ya yanaştı. Sonra taşıma çantasının üzerindeki "Princesa" yazısını çıkardı ve yerine "Prenses" yazılı bir kâğıt yapıştırdı.

"Senin adın artık Prenses," dedi. "İstanbul'a hoş geldin!"

Bir apartmanın bahçesine vardıklarında, yeni sahipleri onu alıp eve götürmeden önce bavullarıyla ilgilenirken Prenses, taşıma çantasının kapağını açmayı başardı ve kimselere görünmeden oradan sessizce kaçtı.

Bayan Violeta'yı kokusundan bulabilme ümidiyle hiç tanımadığı bir mahallenin ara sokaklarına daldı. Epey yol kat ettikten sonra cıvıltılı bir sokağa geldi. Genç, yaşlı, çoluk çocuk, kentin bütün insanları bu sokakta toplanmıştı sanki. İstiklal Caddesi'ydi burası.

Prenses önce sağ taraftaki antika dükkânına baktı. Bayan Violeta böyle yerleri çok severdi. Ama orada

değildi. Sonra az ilerideki eski çantacıyı gördü Prenses. Acaba Bayan Violeta, çantasının bozulan fermuarını yaptırmak için buraya gelmiş olabilir miydi? Ne yazık ki sahibini orada da bulamadı Prenses. Gözleri fıldır fıldır Bayan Violeta'yı arıyor, bakabildiği her yere bakıyordu. Derken onu bir kıyafet dükkânında, aynanın karşısında havalı bir şapkayı denerken gördü ve büyük bir heyecanla, "SONUNDA!" diyerek yanına koştu.

Kızıl saçlı kadın arkasını dönüp Prenses'i görünce sıcacık bir gülümsemeyle, "Ay ne tatlı bir kedicik!" diyerek onun başını okşadı. Prenses büyük bir hüsrana uğramıştı. Çünkü bu kadın ne kadar benzese de Bayan Violeta değildi.

Havanın kararmasıyla Prenses'in umudu da azalmaya başlamıştı. Bu koskoca şehirde Bayan Violeta'yı bulması neredeyse imkânsızdı. Yorgundu. Acıkmıştı. Üşüyordu. Köşedeki balık restoranından gelen kokularsa iştahını kabartıyordu.

Prenses, kokuları takip ederek restorana gitti. Açlık, daha önce hayatında hiç yapmadığı bir şeyi yaptıırıyordu ona. Masaları tek tek dolaşıp balık dilenmeye başladı. Ancak insanların sohbeti öyle koyuydu ki kimsenin Prenses'i gördüğü yoktu. Prenses, olur da biri onu fark ederse ve yemeğini paylaşmak isterse diye bir köşeye kıvrılıverdi.

Derken masaların altında sessiz sedasız dolaşan bir

tekir dikkatini çekti. Tekir kedi, balığını yemeye başlamak üzere olan bir adamı gözüne kestirmişti. Adam garsona dönüp “Pardon?” diye seslendiği sırada kedi ustalikle tabaktaki balığı yürütüverdi. Hırsızlıkta uzman olduğu her halinden belliydi. Adam önüne dönüp de boş tabağı görünce neye uğradığını şaşırıdı.

Prenses çok etkilenmişti doğrusu. O da kediden cesaret alıp aynı şeyi yapmaya karar verdi. İş başa düşmüştü. Artık acıktığında önüne balıklı mamalar koyan bir sahibi yoktu. Kendini ne kadar kötü hissetse de hayatta kalmak için bunu yapmak zorunda olduğunu düşünüyordu.

Yan masadaki başka bir adama dikkat kesildi. Adam etrafına bakınırken Prenses hemencecik tabağındaki balığı aldı. Fakat tam kaçıyordu ki “Hey! Seni küçük hırsız!” diye bağırdı adam arkasından. Olayı gören garsonlar hemen hareketlenip Prenses’i kovalamaya başladılar. Prenses, korku içinde, ağzında balıkla var gücüyle koştu. Adamlar tam onu yakalayacakken yan taraftan koşarak gelen tekir bir kedi önlerine atlayıp dengelerini bozdu. Tökezleyen adamların sesini duyan Prenses omzunun üzerinden arkasına bakınca bunun restoranda gördüğü kedi olduğunu fark etti. Hemen soldaki sokağa dalıp adamların görüş alanından çıktı ve izini kaybettirdi. Birkaç dakika sonra tekir kedi de köşeyi dönüp Prenses’e sakince yaklaştı.

“Benim adım Paşa,” dedi dostane bir tavırla.

